

1. lesning 1 Mos 2,7–9.19a; 3,1–7

Protoforeldrenes skapelse og synd

Gud Herren formet mannen av muld fra marken og blåste livspust inn i hans nese, så mannen ble til en levende skapning. Så plantet Gud Herren en have i Eden, et sted i øst. Der satte han mannen han hadde formet. Og Herren Gud lot alle slags trær vokse opp av jorden, herlige å se på og gode å spise av, og midt i haven livets tre og treet som gir kunnskap om godt og ondt. Og Herren Gud tok jord og formet alle dyrene på marken og alle fuglene under himmelen. Men slangen var listigere enn alle villdyr som Herren Gud hadde skapt. Den sa til kvinnen: «Har Gud virkelig sagt at dere ikke skal spise av noe tre i haven?» Kvinnen svarte slangen: «Vi kan godt spise av frukten på trærne i haven. Bare om frukten på det treet som står midt i haven, har Gud sagt: Den må dere ikke spise av og ikke røre; ellers skal dere dø!»

Da sa slangen til kvinnen: «Dere kommer slett ikke til å dø! Men Gud vet at den dag dere spiser av frukten, vil deres øyne bli åpnet; dere vil bli som Gud og kjenne godt og ondt.»

Nå fikk kvinnen se at treet var godt å spise av og herlig å se på – et prektig tre, siden det kunne gi forstand. Så tok hun av frukten og spiste. Hun gav også sin mann, og han spiste. Da ble deres øyne åpnet, og de merket at de var nakne. Så flettet de sammen fikenblad og bandt dem om livet.

Responsoriesalme Sal 51 (50),3–4. 5–6a. 12–13. 14 og 17

Omkved: Utslett min synd i din rike barmhjertighet.

Se i nåde til meg, Herre, i din miskunn,
utslett min synd i din rike barmhjertighet.
Tvett meg for all min ondskap,
og rens meg for min synd.

For jeg kjenner min synd,
den står alltid for meg.
Mot deg alene har jeg syndet,
gjort det som er ondt i dine øyne.

Skap et rent hjerte i meg, Gud,
gi meg en ny og trofast ånd.
Støt meg ikke bort fra ditt åsyn,
ta ikke fra meg Din Hellige Ånd.

La meg kjenne din frelses glede på ny,
la høysinn råde i min sjel.
Herre, løs min tunge,
så min munn kan forkynne din pris.

2. lesning Rom 5,12–19 (*kortere form: 5,12.18–19*)

Om synden økte, økte nåden så overveldende meget mer.

Brødre, synden kom inn i verden ved ett menneske, og med synden også døden. Og slik nådde døden alle mennesker, siden de alle syndet. [For også før Loven var synden i verden; bare blir det ikke holdt regning med den der hvor det ikke er noen lov. Allikevel hersket døden, helt fra Adam av og frem til Moses, også over dem som ikke hadde begått noen synd tilsvarende det lovbrudd Adam begikk. Men Adam står også som et bilde på ham som skulle komme. Bare kan ikke det som skjedde etter fallet, sammenlignes med Guds nådes gave. For om de mange måtte dø fordi den ene hadde falt, blir dette langt overgått av Guds nåde, av nådegaven fra det ene menneske Jesus Kristus, som blir alle andre til del i så rikt mål. Og videre: Resultatet av den enes synd kan heller ikke sammenlignes med gaven. Dommen ble en fordømmelse, på grunn av den ene mann; mens nådegaven som fulgte så mange lovbrudd, var en rettferdiggjørelse. Og betydde ett eneste menneske og dets fall at døden fikk herredømmet, så skal langt mer de som mottar nåden og rettferdighetens rike gave, eie liv og herske takket være

Jesus Kristus – ham alene.] Altså: Likesom én manns fall ble årsak til alle menneskers fordømmelse, på samme måte blir én manns rettferdiggjørende verk til liv og rettferdighet for alle mennesker. Det vil si, som de mange er blitt syndere fordi en enkelt mann var ulydig, slik skal også de mange bli rettferdige gjennom en enkelt manns lydighet.

Evangelievers Matt 4,4b

Mennesket lever ikke av brød alene,
det lever av de ord som lyder fra Guds munn.

Evangelium Matt 4,1–11

Jesus fastet i førti dager og ble fristet.

På den tid ble Jesus ført av Ånden ut i ødemarken, for å bli fristet av djevelen. Der fastet han i førti dager og førti netter, og var til sist sulten.

Da kom fristeren til ham og sa: «Er du Guds sønn, så si at disse stenene skal bli til brød.»

Men han svarte ham: «Det står skrevet: 'Mennesket lever ikke av brød alene; det lever av de ord som lyder fra Guds munn!''»

Da tar djevelen ham med til den hellige by, og stiller ham på templets tind og sier til ham: «Er du Guds sønn, så kast deg ned! Det står jo skrevet at 'Han skal gi sine engler befaling, og de skal bære deg på hendene, så din fot ikke støter mot noen sten.'»

Men Jesus svarte: «Det står også skrevet: 'Du skal ikke friste Herren, din Gud.'»

Endelig tar djevelen ham med seg opp på et høyt, høyt fjell, og viser ham alle verdens riker, i all deres herlighet. Og han sier til ham: «Alt dette vil jeg gi deg, dersom du faller ned og hyller meg.»

Da sier Jesus: «Bort fra meg, Satan! For så står det skrevet: 'Det er Herren, din Gud, du skal hylle, og ham alene du skal tjene.'»

Da forlot djevelen ham, mens engler trådte til og gikk ham til hånde.

Forbønner

Kjære troende! Like fra tidenes morgen har menneskene blitt fristet til å vende seg bort fra Gud. La oss be om at vi i denne fastetid må få hjelp til å stå Fristeren imot:

- ◆ At Kirken under sitt arbeid med åpenbaringsens ord ikke må la seg lure til å mistolke hva som er Guds ord til oss. ***Vi ber deg...***
- ◆ For dem som innehar politisk makt, at de ikke må la seg friste til å bygge et samfunn uten hensyn til Guds og syndens eksistens. ***Vi ber deg...***
- ◆ For dem som lider og har det vondt, at de må bli spart for flere lidelser enn de kan bære. ***Vi ber deg...***
- ◆ At vi må bli sterkere forent med Guds ord, og slik bli rustet mot Fristerens angrep. ***Vi ber deg..***
- ◆ For vår menighet, at vi aldri må lukke oss for Guds tale. ***Vi ber deg...***
- ◆ At fastetidens kall til bot må bli tatt på alvor av oss kristne på dette sted. ***Vi ber deg...***
- ◆ Vi ber om at du gjennom årets fasteaksjon ikke bare gir brød til de som sulter, men også åndelig føde til både rike og fattige. ***Vi ber deg...***
- ◆ For de ensomme, syke og eldre i vår menighet, at de blir styrket og trøstet av troen på Jesus Kristus. ***Vi ber deg...***
- ◆ For våre avdøde, især pater Karl Franciskus Karlén den første presten i menigheten, Gud gi dem evig hvile, og la det evige lys skinne for dem. ***Vi ber deg...***

Barmhjertige Gud, i tillit til din Sønns død og oppstandelse har vi igjen begynt å forberede oss til påskefesten. Hjelp oss gjennom alle vanskeligheter. Ved Kristus, vår Herre. Amen.